A°. 1838. N°. 27.

DONDERDAG DEN 5den APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 2 April 1838.*

(15566) Alzoo ALEXANDER LIJONS, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de slavenmagt van den Houtgrond *Wellenshoop*, gelegen aan de rivier *Saramacca* af- en op zijn privé-naam te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen, zullende na verloop van dien tijd door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 2 April 1838.*

(15553) Alzoo ARNOLD FRIDERICH GEBHARD DEMAN, in qualiteit als administrateur de Plantaadje *Zeelandia*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den Slaaf *Johan*, van gemelde Plantaadje af- en op den privé-naam van de Eigenaresse de Wed. J. S. VAN DE POLL, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen, zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO *den 3 April 1838.*

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het BROOD* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, zal moeten wegen 5 Oncen en 1½ Lood; — en

Dat van *vier* Centen, 2 Oncen en 1¼ Lood.

De prijs van het *VLEESCH* is bepaald, als volgt:

Het RUNDVLEESCH, 50 Centen } de
Het SCHAPENVLEESCH, 48 Centen } per
Het VARKENSVLEESCH, 36 Centen } ½ K.G.

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO *den 3 April 1838.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* voor de aan te melden Slaven, te weten:

V. KEIJZER, als Straatvoogd over en voor de Slavin *Johanna* en harer Kinderen *Sommetje*, *Alida*, *Elizabeth*, *Dirk*, *Maria*, *Hendrika* en *Geertruida*, weleer toebehoord hebbende aan J. N. TORRES.

JOHAN HEINRICH CORDUA nom. ux., voor de Slaven *Neeltje* en *Jan*, hem nom. ux. in eigendom toebehoorende.

D. J. EIJKEN SLUIJTERS, voor de Slaven *Vigeland* en *Johannes*, hem in eigendom toebehoorende.

SALOMON VAN THOL, voor den Slaaf *Smith*, hem in eigendom toebehoorende.

CURATOR en WEESMEESTER, als beheerende den Boedel wijle S. J. LEMMERS Wed. BRAUN, voor de Slavin *Sophietje*, gemelden Boedel toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen, zullende na verloop van dien tijd de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 1sten dezer, de Nd. Am. Brik *Creole*, Kapt. Hodge, van Boston, hebbende 27 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 29sten Maart, het schip *Dina Maria*, Kapt. A. Ahlers Jr., naar Amsterdam; lading: 271 vaten Suiker, 6 balen heele Koffij, 38 balen schoone- en 2 ditto vuile Katoen.

Den 2den dezer, de Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt. E. Babson, naar Boston; lading: 242 vaten Malassie.

ADVERTISSEMENTEN.

De Majoor Kommandant der Schutterij de *Quotisatie-lijst* der Contribuabelen voor de Schutterij van de *Commissie tot Quotisatie* ontvangen hebbende, geeft mits deze aan de belanghebbenden kennis, dat naar aanleiding van Art. 23 der Publicatie van 31 December 1835, dezelve lijsten van *heden* af tot en met den 11den dezer, op de gewone Kantoor-uren (zijnde van des ochtends 8 tot des middags 2 uren), ten Kantore van den Kwartiermeester H. BENJAMINS zullen ter *visie* liggen.

Paramaribo den 3 April 1838.

De Majoor Kommandant der Schutterij,
P. FIERS SMEDING.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN *WELDADIGHEID*.

*** VERGADERING van HOOFD-BESTUURDERS EN ONDERSCHEIDENE COMMISSIEN, op Dingsdag den 10den April 1838, 's avonds ten 7½ uren, in het locaal van de Loge *Concordia*.

KOLLEGIE de Vereeniging.

(15552) *** ALGEMEENE VERGADERING op Zaturdag den 14den dezer, des avonds te *acht* uren; — de Heeren LEDEN worden uitgenoodigd, deze Vergadering wel met hun bijzijn te willen vereeren.

Paramaribo den 3 April 1838.

C. O. B. LIJN,
Secretaris.

VENDU

(14187) *HEDEN MIDDAG* om 4 uren, ten huize van den Vendumeester ALEX. SALOMONS, van de *GRONDEN* en *GEBOUWEN* der Plantaadjes *Oud*- en *Klein Bellevue*, cum annexis.

Paramaribo den 5 April 1838.

JAN DE JAGER Ez. qq.
J. ZAAL qq.

(15568) De ondergeteekende heeft den Weled. Heer P. C. PICHOT L'ESPINASSE, tot zijnen generalen *Gemagtigden* aangesteld.

Paramaribo, den 3 April 1838.

H. R. HAIJUNGA.

(15567) De ondergeteekende roept door deze aankondiging elk en een iegelijk op, die *vermeenen mogt*, eene deugdelijke vordering te hebben te zijnen laste, om op den 3den der eerstvolgende maand, zich bij hem aan te melden, ten einde, de Schuldvordering bewezen zijnde, *dadelijk* voldoening te erlangen.

Paramaribo den 4 April 1838.

L. VERHAVE.

(15570) Wij hebben de eer hiermede bekend te maken, dat van heden af aan, onze Firma van GEBROEDERS CORDUA ophouden zal te bestaan, en dat met de liquidatie, de eerste ondergeteekende belast is.

Paramaribo den 28 April 1838.

C. A. TH. CORDUA.
J. H. CORDUA.

(15571) De ondergeteekende overnemer en liquidateur der alhier geëxisteerd hebbende Firma van GEBROEDERS CORDUA, zich verders aan zijne geachte begunstigers aanbevelende, verzoekt ten vriendelijkste allen welke aan gemelde Firma mogten verschuldigd zijn, ten spoedigste betaling te presteren, en de genen welken daaraan eenige vordering mogten hebben, daarvan opgave te doen, ten einde na accoord bevinding, betaling te erlangen.

Paramaribo den 3e. April 1838.

THEODOR CORDUA.

(15569) *** COMMISSARISSEN van het Muzijk-Genootschap *HARMONICA*, hebben de eer aan het geëerde Publiek ter inteekening aan te bieden, eene Lijst voor het *CONCERT* van den Heer B. KREUTZER, hetwelk ZEd. voornemens is met goed-

vinden van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, te geven, in het locaal van het Waag-gebouw, op *HEDEN* den 5den April.

De *Entrée* is bepaald op *f* 5 per persoon, en de aanvang des avonds precies ten 8 uren.

Programma.

EERSTE DEEL:

1. Ouverture van MOZART.
2. Concert voor de Viool van DE BERIOT, door den Concertgever.
3. Nocturnes, gezongen door Mejufvrouwen E. en N. CURIEL.
4. Variatiën van E. KREUTZER voor de Gitare, door den Concertgever.

TWEEDE DEEL:

1. Ouverture van ROSSINI.
2. Pot-pourri voor de Fluit van LINDPAINTNER, door den Concertgever.
3. Trio van ROSSINI, gezongen door Mejufvrouwen E. en N. CURIEL en den Heer . . . . . .
4. Rondeau voor de Piano-Forte, gecomponeerd en uitgevoerd door den Concertgever.

Tot nuttigt van het geëerde Publiek dient, dat bijaldien de Inteekening-Lijst *tot het Concert van den Heer* B. KREUTZER, *aan dezen of genen niet mogt zijn gepresenteerd geworden, men in de gelegenheid gesteld is,* Entrée-Billetten *te bekomen ten huize van den Heer* J. C. W. BRUNINGS.

Mengelwerk.

IETS, OVER HET NATIONAAL KARAKTER, VOORAL DER ENGELSCHEN EN FRANSCHEN.

(Uit I. KANTS, *Anthropologie, in pragmatischer hinsicht.*)

Onder het woord *Volk* verstaat men de in eene landstreek vereenigde menigte van menschen, voor zoover die een geheel uitmaakt. Die menigte, of ook het gedeelte van dezelve het welk, zich, door eene gemeenschappelijke afstamming, voor vereenigd tot een burgerlijk geheel erkent, heet *Natie*.

Men meent, dat, wanneer bij eene Natie ieder apart zich op toelegt, om zijn eigen karakter aan te nemen, (gelijk bij de *Engelschen*), die dan zulk eene natie zelf geen karakter heeft. Mij dunkt, dat hij zich hierin bedriegt; want deze opzettelijke aanneming van een karakter is niet gegrond in het algemeene karakter des volks, waarvan hij zelf behoort, en loopt alzoo verachting van alles wat van hem en zijne landgenooten is, te zaam, wij dit Volk zich alleen op eene, de echte Staatsburgerlijke cultuur van binnen met magt naar buiten vereenigende, staatsinrigting meent te kunnen beroemen. — Een zoodanig karakter is tevens hetgeen, in tegenoverstelling, van eene andere natie, genoegzaam dezelfde behoefte heeft, en zoodoende (ook) een zeetsch gedrag jegens dezelve, uit vermeende zelfstandigheid, dat in de inbeelding, dat men die meerdere anderen niet behoeft, en dus tegen die meerdere onbillijk zelf is.

Op deze wijze, zouden de twee beschaafde Volken, welker karakter tegen elkander overstaat, en die misschien juist daarom hoofdelijk met elkander in bestendige tweedragt zijn, de *Franschen* en *Engelschen*, ook uit hoofde van hun aangeboren karakter, waarvan het verkregene en kunstige slechts een gevolg is, overzien de eenige Volken zijn, waaraan men zich, met zekere, en zoo lang niet te doen dat het gevaar van oorlog bedreigt, kan houden.

aannemen kon. — Dat de *Fransche* taal, de algemeene taal van omgang, voornamelijk in den vrouwelijken beschaafden kring, de *Engelsche* daarentegen de ongeschaafdste taal in den handel is, moet opgemerkt, dit de onderscheid van aanerfelijkheidelijke ligging en betrekkingen dier beide Volken afgeleid worden; doch wat hunnen natuurlijken aanleg, en de beschaving daarvan, door de taal, betreft, dit een en ander moet ongetwijfeld van het aangeboren karakter des onderscheidene Volks, waarvan zij afstammen, worden afgeleid; doch, hiertoe ontbreken ons de noodige bewijsstukken. — In eene *Anthropologie* echter, zoo als wij die thans beschouwen, komt het alleen daarop aan, om het Volkskarakter, gelijk het thans is, in eenige voorbeelden, en, zoo ver dit mogelijk is, kortelings te vertoonen: ten einde daaruit te leeren, waardoor het eene Volk zich in den omgang met het andere vooral te wachten hebben, en op welk eene wijze het één van het andere nut kunde trekken.

Dat het, alleen van de Regeringsvorm afhangt, een Volkskarakter te bestemmen, is eene ongegronde, niets verklarende stelling: want, van waar heeft dan de regering zelve hare eigenaardig karakter? — Ook klimaat en grond kunnen ons hier den sleutel niet geven: want, verhuizingen van geheele Volken hebben bewezen, dat deze hun karakter door hunne nieuwe woonplaatsen niet veranderden, maar hetzelve alleenlijk naar dezen een weinig voegden, en echter daarbij in spraak, levenswijze, ja zelfs in kleeding, de sporen van hunne afstamming, en daardoor ook hun karakter, nog altijd merkbaar deden blijven.

Wij zullen derhalve die grondtrekken, ten aanzien der *Franschen* en *Engelschen*, pogen op te sporen, doch in het geven van onze schetsen, meer bij hunne eigenaardige gelijkenissen en afwijkingen van den gemeenen regel, dan bij derzelver schoone zijde, stilstaan: want, behalve dat de vleijerij bederf, de beleefdheid daarentegen verbetert; zoo misdoet de beoordeelaar minder tegen de eigenliefde der menschen, wanneer hij hen, zonder onderscheid, hunne gebreken doet zien, dan wanneer hij, door meer of minder te prijzen, slechts den nijd der beoordeelden tegen elkander gaande maakt.

1. De *Fransche* Natie kenschetst zich, onder alle anderen, door haren smaak van omgang, ten aanzien van welken zij het voorbeeld voor alle de overigen is. Zij is beleefd, voorkomend jegens vreemden, die haar bezoeken. De *Franschman* is dit niet uit eigenbelang, maar onmiddelijk door zijne behoefte, om zich mede te deelen. Daar nu deze smaak vooral den omgang met de vrouwen, in de groote wereld betreft, zoo is die vrouwentaal de algemeene taal dezer laatste geworden, en het is over het algemeen niet te ontkennen, dat zulk eene neiging op dienstvaardigheid, welwillendheid, en langzamerhand op algemeene menschenliefde, invloed hebben, en zulk een Volk over het geheel beminnenswaardig maken. Doch, wanneer wij de zaak aan de andere zijde beschouwen, vinden wij eene, door bovenstaande grondstellingen niet genoegzaam beteugelde, levendigheid en ligtzinnigheid in het veranderen van verkeer, alles onder zijn oog, of ook niet uitermate geprezen worden, (schoon men zich ook daarbij wel bevonden hebbe,) die de rede geheel medesleept, en dan een vrijheidsgeest kan doen ontstaan, welke, in de betrekking van het Volk op den staat, eene alles omkeerende geestdrift verwekt, die alle grenzen te buiten gaat. — De woorden *esprit* (voor beau sexe), *bravoure*, *galanterie*, *petit maître*, *étourderie*, *point d'honneur*, *bon ton*, *bureau d'esprit*, *combat*, en dergelijken, laten zich niet gemakkelijk in andere talen overzetten, omdat zij meer de eigenaardigheden van het karakter der natie, die zich van deze woorden bedient, dan het voorwerp zelf uitdrukken, dat den denkenden mensch veeg den geest zweeft.

2. Het *Engelsche* Volk, de oude stam der *Britten* (een *Gallisch* Volk) schijnt een braaf slag van menschen geweest te zijn. Doch, de invallen der *Duitsche* en *Fransche* Volkstammen (want, de korte tegenwoordigheid der *Romeinen* in dit eiland heeft geene merkelijke sporen kunnen achterlaten) hebben, gelijk hunne gemengde taal bewijst, de oorspronkelijkheid van dit Volk uitgedoofd; en daar de ligging van *Engeland* deszelfs afscheiding van het vaste land, het tegen aanvallen van buiten tamelijk zeker stelt, en integendeel het zelve tot aanvallen uitnoodigt, en het tot eenen magtigen, oorlogvarenden en handeldrijvenden staat maakt: zoo heeft het Volk een karakter, dat het zich zelf gaf, schoon het eigenlijk geen heeft, en derhalve het karakter eens *Engelschmans* in de daad niets anders is, dan de, door vorige onderwijzingen en voorbeelden aangeleerde, grondstelling, dat hij zich zoodanig een karakter geven, dat is, het zelve vertoonen moet; door eene stijve gezetheid op eene vrijwillig aangenomene grondstelling, zij moge dan zijn, welke zij wille, hem dat gewigt geeft, dat men zeker weet, wat men van hem, en wat hij van anderen, te wachten hebbe.

Dat dit karakter tegen dat van het *Fransche* Volk, meer dan tegen dat van elk ander Volk, overstaat, blijkt daaruit, dat de *Engelschman* op beminnenswaardigheid, als zijnde de voornaamste eigenschap van den omgang des *Franschen*, in zijne verkeering met anderen, zelfs met zijne landgenooten, geheel geeneaanspraak maakt, maar alleen op achting, terwijl, voor het overige, ieder *Brit* naar zijn eigen zin leven wil. Voor zijne landgenooten maakt de *Engelschman* groote, en bij alle andere Volken ongehoorde, weldadige stichtingen. De vreemde daarentegen, die door het lot op zijnen grond geworpen is, mag op den mesthoop omkomen, wijl hij geen *Engelschman*, dat is, geen mensch is.

Doch, ook in zijn eigen Vaderland, verdient zich de *Engelschman* af. Als hij voor zijn geld eet, wil hij liever in zijn afzonderlijk vertrek, dan aan de gemeene tafel zitten; wijl er aan deze laatste toch nog eenige beleefdheid moet in acht genomen worden: en buitenslands, bij voorbeeld, in *Frankryk*, waarheen de *Engelschen* slechts reizen, om zich over de wegen en herbergen, gelijk de zwaap, te beklagen, sluiten zij zich in deze laatsten aan elkander, om alleen onder elkanders gezelschap te houden; ofschoon dit alles, doorgaans, minder aan haat tegen andere Volken, dan aan den ongezelligen geest des koophandels, moet worden toegeschreven, waarin *Engeland* zijn groot gewigt stelt.

Op dezelfde wijze beoordeelt vervolgens de *Koningsbergsche* wijsgeer het karakter den *Spanjaarden*, *Italianen* en *Duitschers*; doch, daar ons doel alleen was ook den *Nederlandschen* Lezer in staat te stellen, om te beoordeelen, of men in *Duitschland* en elders den grooten man, wiens verdiensten omtrent de bespiegelende wijsbegeerte gewis niemand ontkennen zal, met regt of ten onregte, ook wanneer het wereld- en menschenkennis betreft, geprezen hebbe, zal deze proeve, zoo wij meenen, genoegzaam zijn.

De Abt DE LA TRAPPE, op zijn veertiende jaar reisende met zijnen broeder, dien hij hoogachtte, kwam 's morgens in zijne kamer, en hem nog in slaap vindende, wilde hij zich verwijderen, toen hij door het venster eene Ekster op een boom zag zitten. Na zijne schoenen, die prijs zoo gerucht te maken, uitgetrokken te hebben, gaat hij zachtjes naar het hoofd einde van den Graven bed, om een Geweer te krijgen, open het venster met de grootste omzigtigheid, knalt den vogel over, en schiet. De Graf DE LA TRAPPE, hierop met schrik opwaakende, riep: "Wat is dat?" "Verschoon mij, mijn Broeder!" antwoorde de Abt, "misschien heb ik u wakker gemaakt, "schoon ik mij zeer stil hield."

Te PARAMARIBO, bij P. J. ENGELBRECHT.